

Ria Oomen-Ruijten

Europa nieuwsbrief

nr. 141, januari 2014

Beste mensen,

Ik hoop dat iedereen van mooie kerstdagen heeft genoten, het nieuwe jaar gepast heeft ingeluid en met veel energie aan 2014 is begonnen. Na een heerlijk reces van twee weken, waarin ik veel familie en vrienden "gevoederd" heb, is het werk in het Europees Parlement weer volop van start gegaan. De Europese verkiezingen komen eraan, dus proberen we nog veel dossiers voor die tijd afgewerkt te krijgen.

Over de Europese Verkiezingen gesproken, een opiniepeiling van Nieuwsuur presenteerde afgelopen dinsdag mijn eigen Limburg als meest "eurosceptische" provincie van Nederland. Men moet de verkeerde mensen geïnterviewd hebben. Limburgers profiteren van de mogelijkheden die het vervagen van de Europese binnengrenzen biedt. Toch voelt men dat niet zo, ook al blijkt uit hetzelfde onderzoek dat Limburgers zich meer Europeaan voelen dan andere Nederlanders. Als meest Europese provincie van Nederland is het juist in Limburg belangrijk om de voordelen van Europese samenwerking en grensoverschrijdende coördinatie tastbaar te maken in het dagelijkse leven van iedereen. Ik heb me daar de afgelopen 25 jaar als volksvertegenwoordiger met passie en energie voor ingezet, en zal dat ook na het einde van mijn mandaat blijven doen, omdat ik ervan overtuigd ben dat de toekomst van onze kinderen in Europa ligt.

Hartelijke groet,

Ria Oomen-Ruijten

Betere arbeidsinspecties in Europa

Werknemers krijgen steeds meer te maken met een hogere werkdruk en met onzekerheid over het behoud van hun baan. Dit zijn gevolgen van de sociaaleconomische veranderingen in de afgelopen decennia. De traditionele arbeidsverhoudingen zijn onder druk komen te staan. Om de arbeidsomstandigheden te verbeteren vinden wij dat de arbeidsinspecties in Europa moeten worden versterkt. Hierover hebben wij deze week een rapport aangenomen. De inspecties in Europa moeten optreden tegen de zogenaamde schijnzelfstandigheid, maar ook tegen bijvoorbeeld zwartwerk. Meer bevoegdheden, verdergaande controlemaatregelen en een efficiëntere, grensoverschrijdende samenwerking tussen de bevoegde instanties zijn broodnodig. De inspecties hebben ook een taak bij de handhaving van gezondheids- en veiligheidsregels. Vele lidstaten bezuinigen in deze moeilijke economische tijden op de arbeidsinspecties, waardoor deze diensten moeite hebben om hun verplichtingen en taken waar te maken. Wij verzoeken de Europese Commissie nu om daaraan samen met de lidstaten een eind te maken

Sociale bescherming voor iedereen

“Sociale bescherming” is een van de belangrijkste waarden van de Europese Unie. De voornaamste functie is het bevorderen van sociale integratie en sociale rechtvaardigheid, het beschermen van de inkomens en het waarborgen van onderwijs- en gezondheidszorgdiensten van hoge kwaliteit voor iedereen. Dit hebben we deze week nog eens benadrukt in een aangenomen rapport. Verder hebben we gesproken over het belang van zelfstandige werknemers en het voorkómen van (wederom) schijnzelfstandigheid. Daarnaast is het zeker nodig dat zelfstandigen beter worden geïnformeerd over hun rechten en

plichten bij migratie, immigratie en grensoverschrijdende arbeid. Ook hebben we herhaald dat lidstaten in het bijzonder de sociale zekerheid dienen te waarborgen van de meest kwetsbare groepen, zoals werklozen, gehandicapten, eenoudergezinnen, jongeren, ouderen, gepensioneerden en jonge gezinnen. In het verlengde hiervan heb ik, tot slot, gewezen op de solidariteit tussen generaties. Ouderen zijn voor de economie en maatschappij geen belasting, maar juist een aanwinst, door hun ervaring, hun kennis, en wat ze tijdens hun leven tot stand hebben gebracht. Werknemers van boven de 60 jaar moeten worden geprikkeld om beschikbaar te blijven voor de arbeidsmarkt, ook met het oog op het overdragen van kennis en ervaring aan volgende generaties. Jongeren zijn de toekomst, maar de inbreng van ouderen vind ik daarvoor onmisbaar.

Nieuwe regels voor openbare aanbestedingen

Deze week hebben we ingestemd met drie nieuwe richtlijnen voor openbare aanbestedingen. Eén richtlijn voor klassieke aanbestedingen, één voor publieke nutsfuncties en één voor concessies. Publieke aanbestedingen maken momenteel 19% uit van het Europese Binnenlands Product. Overheidsinstanties wordt niet langer verplicht om het laagste bod te kiezen bij openbare aanbestedingen. Bij de aanschaf van goederen of diensten, de aanbesteding van openbare werken of het afsluiten van concessieovereenkomsten kan in het vervolg ook met andere factoren rekening worden gehouden. Zo zijn overheden voortaan vrij om voor een duurder, maar bijvoorbeeld wel duurzamer bod te kiezen. Milieuvoordelen of sociale factoren mogen een rol spelen bij de aanbesteding, zolang de kwaliteit van het bod maar

voorop staat. Door terugdringing van het aantal administratieve formaliteiten wordt het voor het midden- en kleinbedrijf eenvoudiger om mee te doen met openbare aanbestedingen. Grote opdrachten worden opgedeeld, zodat ook kleinere bedrijven op bepaalde onderdelen mee kunnen bieden. Om te verzekeren dat men zich houdt aan de arbeidswetgeving en CAO's wordt het daarnaast moeilijker gemaakt om bijzonder lage offertes in te dienen. Water valt overigens buiten het bereik van de concessierichtlijn, vanwege het openbare belang van watervoorziening.

Toegang van goederen en diensten uit derde landen tot de aanbestedingsmarkten

Tevens hebben we een mandaat vastgesteld voor onderhandelingen met de Europese Raad over nieuwe internationale aanbestedingsregels. Deze zijn hard nodig aangezien de huidige situatie verre van wenselijk is. De Europese aanbestedingsmarkt is tamelijk open voor bedrijven van buitenaf, maar Europese bedrijven komen in veel landen een potdichte markt tegen. De Europese Commissie probeert nu deze markten te ontsluiten door wederkerigheid een voorwaarde te maken voor toegang tot de Europese markt. Omdat daar nog wat haken en ogen aan zitten, hebben we besloten met de Raad in overleg te gaan. Wordt dus vervolgd!

Nieuwe meetapparatuur in vrachtwagens

In de voorbije week hebben we ook ingestemd met nieuwe regels voor de digitale meetapparatuur voor vrachtwagens. Deze “slimme tachografen” zien toe op een betere naleving van rij- en rusttijden voor chauffeurs. De tachografen, voorzien van de laatste technologische snufjes, zijn bestand tegen fraude, verminderen de administratieve lasten en

bevorderen de veiligheid op de weg. Bij het opstellen van de nieuwe Europese regels werd gezocht naar de juiste balans. Enerzijds zijn de verkeersveiligheid en arbeidsomstandigheden van groot belang, anderzijds dienen de privacy en gegevens van de chauffeurs gerespecteerd te worden. De tachografen meten de snelheid, afstand en het start- en eindpunt van de rit. De bevoegde instanties kunnen de gegevens op afstand in de gaten houden om misbruik gemakkelijker op te sporen. Echter, op grond van alleen deze gegevens worden geen boetes uitgedeeld, maar door het nieuwe stelsel zijn minder wegcontroles nodig. De voorschriften zijn niet van toepassing – onder bepaalde voorwaarden – op vrachtwagens van minder dan 7,5 ton, binnen een straal van 100 km van de vestiging van het bedrijf. Zodra de Europese Commissie een besluit heeft genomen over de technische details, worden de tachografen binnen drie jaar in nieuwe vrachtwagens geplaatst. Na een periode van vijftien jaar worden ze opnieuw gemonteerd in alle voertuigen die voor professioneel transport worden gebruikt.

EU-burgerschap te koop

Het parlement van Malta heeft in november een controversieel wetsvoorstel goedgekeurd, dat mensen in staat stelt om voor 650.000 euro het Maltees burgerschap te kopen, inclusief een Maltees paspoort en toegang tot het “Schengengebied” van de Europese Unie. Het Europees Parlement heeft afgelopen week gevraagd om daar onmiddellijk mee te stoppen. Het is weliswaar zo dat besluiten inzake nationaliteit en burgerschap binnen de exclusieve bevoegdheid van de afzonderlijke lidstaten vallen, maar het Maltese besluit zorgt voor problemen, aangezien het nieuwe burgers het recht geeft binnen de EU te reizen en toegang te krijgen

tot de Schengenruimte, zonder dat de andere landen daarover zijn geraadpleegd. Als één land de deur zo openzet, ondermijnt dat het beleid in Nederland en andere EU-landen. Het kan niet de bedoeling zijn dat criminelen geld witwassen en als dank een verblijfsvergunning en Europese reispas krijgen.

Voedsel fraude

In een rapport van mijn collega Esther de Lange dat afgelopen dinsdag met grote meerderheid werd aangenomen, eisen we dat voedselsoemelaars veel strenger gecontroleerd worden. Een hardere aanpak moet ervoor zorgen dat schandalen, zoals enige maanden geleden met paardenvlees, in de toekomst voorkomen worden. De controles zijn nu veel te administratief en niet effectief, zeker als inspecteurs al aankondigen wanneer ze komen. Wij eisen een andere, minder voorspelbare aanpak. Daarnaast moeten controlediensten, zoals de Nederlandse NVWA, beter over de grenzen samenwerken, want voedselsoemelaars stoppen niet bij de grens. Ook moet er bij overtredingen harder gestraft worden. De misdaad is nu te snel lonend, omdat de pakkans en straffen te laag zijn.

Wereldwijde handel in bloed(producten)

We hebben er afgelopen week in het Parlement niet officieel over gesproken, maar we hebben ons “off the record” wel grote zorgen gemaakt over de handel in bloed en bloedproducten. Er is een mondiale toename van deze handel, terwijl men zich niet overal netjes aan de voorschriften houdt. Dit blijkt uit een onderzoek van Cees Smit en Annemarie de Knecht (Universiteit Amsterdam). De wereldwijde bloedinzameling vindt op twee manieren plaats. Of via een commercieel circuit waarbij de donor geld ontvangt, of op vrijwilligersbasis. In het “betaalde” circuit spelen farmaceutische

ondernemingen en handelaren een grote rol. Het risico bestaat dat bloed dat afkomstig is uit landen waar men het iets minder nauw met de regels neemt, in Europa terecht komt. Zo kunnen onbekende virussen worden verspreid. In Nederland hoeven we ons echter vooralsnog geen zorgen te maken, aangezien bloedproducten hier grondig worden gecontroleerd. In ons land – en bijvoorbeeld ook Duitsland – hebben we voornamelijk onbetaalde donoren. Ik heb me in het verleden ingezet voor deugdelijke wetgeving op dit terrein, aan de Europese Commissie heb ik nu gevraagd of deze nog effectief is. Is het bekend waar “ons” bloed en de bloedproducten vandaan komen? De enige oplossing is, volgens mij, dat het aantal commerciële donoren wordt verminderd. Als we niet iedereen op die lijn krijgen, zullen we noodgedwongen forsere controlemaatregelen moeten instellen in heel Europa.

Kantoor: Europees Parlement Bureau
ASP 12 E 103, Wiertzstraat, B-1047
Brussel
Tel.: 0032 22847863;
GSM: 06 53 23 24 12;

www.twitter.com/RiaOomenRuijten

Medewerkers: Jeroen Lenaers,
Dominique Lebens en Jeroen Naus